

— प्रति *wachen bei* (acc.): उद्धृद्यस्वाग्ने प्रति जाग्रहि VS. 15, 54. सोम-
स्येवोषु प्रति जाग्रारुहम् RV. 10, 149, 5. ज्योतिरग्रा उषसः प्रति जाग्रामि
(conj.) AV. 14, 2, 31.

4. गर् (गृ), गर्हति *bespritzen* Dhātup. 22, 39. — Vgl. घर्.

5. गर् (गृ), गर्हयति *erkennen; wissen lassen* Dhātup. 33, 83. — Vgl.

5. कर्.

गर् (nom. act. P. 3, 3, 29, Sch. गर् 57, Sch. गर्, f. गर् nom. ag. gaṇa
पचादि zu 3, 1, 134. गर् m. द्रव्ये gaṇa उक्कादि zu 6, 1, 160) 1) adj. (von
2. गर्) *verschlingend*, s. म्रगर्. — 2) m. oxyt. (wie eben) *Trank, Flüssig-
keit*: यथा शीर्णेन शीर्णं संधित्सेवया वा शीर्णे गरमभिनिदध्यात् Cat.
Br. 11, 5, 8, 6. — 3) *schädlicher Trank, Gifttrank*, m. H. an. 2, 408. MED.
r. 22. n. RĪĀN. im ÇKDr. सपत्न्या तु गरस्तस्यै दत्तः R. 2, 110, 24. 1, 70,
30. यस्मै प्रपक्वत्त्ययो गराश्च Suçr. 1, 275, 21. गरापयोग 2, 133, 14. 289,
10. Bṛāg. P. 6, 14, 43. 9, 8, 4. इदं गरम् 8, 7, 40. MBh. 1, 5582. m. *ein
künstlich zubereitetes Gift* (उपविष) H. 1314. H. an. MED. Dafür bei
WILSON nach derselben Aut.: *an antidote*. n. *ein best. Gift*, = वत्सनाभ
RĪĀN. — 4) m. *Krankheit* H. an. wohl *eine best. Krankheit* oder *Krank-
heitserscheinung*, viell. *erschwertes Schlingen, Dysphagia* Suçr. 1, 32, 2.
160, 3. 179, 1. 2, 84, 1. 224, 1. 419, 4. — 5) n. N. des 5ten Karṇa (s. 2.
कर्ण 3, m) H. an. MED. VARĀH. Bṛh. S. 99, 4, 7. — WILS. angeblich nach
MED. n. (!) *sprinkling, wetting*; er muss demnach कर्ण auch als nom.
act. von 3. कर् aufgefasset haben; vgl. übrigens 4. गर्. — 6) m. N. pr.
eines Sohnes von Uçinara VP. 444. — 7) f. गरा a) *das Verschlingen*
Dhāt. im ÇKDr. — b) Name einer Pflanze, = देवदालीलता RĪĀN. im
ÇKDr. — 8) f. गरी *ein best. Gras, Andropogon serratus* AK. 2, 4, 2, 49.
MED. Nach RĪĀN. im ÇKDr. u. d. W. देवदाली auch = गरा.

गरगर् und गरगीर्ण (गर + गर् und गीर्ण von 2. गर्) adj. *der et-
nen schädlichen Trank geschluckt hat, vergiftet*: गरगीर्णमिवात्मानं म-
न्यमानः Āçv. Çr. 9, 5. देवपीयुश्चरति मर्त्येषु गरगीर्णो भवत्यस्त्रिभूयान् AV.
5, 18, 13. गोः Kāṭy. Çr. 22, 10, 16. गिरिः pl. PAÑKAT. Bn. in Ind. St.
1, 33.

गरगीर्णिन् (von गरगीर्ण) m. N. pr. eines R̥shi Ind. St. 3, 460.

गरघ्न (गर + घ्न) 1) adj. *Gift* oder *die गर् genannte Krankheit vertrei-
bend* Suçr. 1, 194, 5. — 2) m. *Ocimum sanctum* Lin. (कृष्णार्जक) und *eine
andere Art Ocimum* (वर्वर) RĪĀN. im ÇKDr. Vgl. गरहन्. — 3) f. ई
eine Art Fisch, vulg. गरह् Bṛāṇṣ. im ÇKDr. *the young of the Ophio-
cephalus lata* Ham. WILS.

गरणा n. 1) *das Verschlingen* (von 2. गर् AK. 3, 3, 37. — 2) *das Be-
spritzen* (von 4. गर्) ÇKDr. WILS.

गरणावत् (von गरणा) adj. *sich mit dem Verschlingen abgebend*, zur
Erklär. von गरुत्मन् Nir. 7, 18.

गरद् (गर + द्) 1) adj. subst. *Gift gebend, Giftmischer* M. 3, 158. MBh.
5, 1227. 13, 4276. Mit. 36, 13. Bṛāg. P. 5, 26, 27. — 2) n. *Gift* (*Krank-
heit verursachend*) RĪĀN. im ÇKDr.

गरदान (गर + दान) n. *das Reichen von Gift* Bṛāg. P. 7, 5, 13.

गरभ m. = गर्भ *Foetus* H. 340.

गरल 1) *Gift*, m. H. 1195 (nach dem Schol. auch n.). n. MED. 1. 85.
संक्रादितं गरलमिवाणनेन (मे दर्शितवानसि) MBh. 8, 3387. हरगलगरल

PAÑKAT. 63, 7. GUṆARATNA 2 in HARB. Anth. 523 (n.). गरलमिव कलयति
मलयसमीरम् Git. 4, 2. स्मरगरल 10, 8. n. *Schlängengift* AK. 1, 2, 2, 10.
TRIK. 1, 2, 5. H. an. 3, 613. Vgl. गर्. — 2) n. *ein Bund Gras* H. an.
MED. — 3) n. *Maass* diess.

गरलारि (गरल + अरि?) m. *Smaragd* RĪĀN. im ÇKDr. — Vgl. गर-
डाङ्कित, गरडाश्मन्, गरडातीर्ण.

गरलिन् (von गरल) adj. *giftig* WILS.

गरव्रत (गर + व्रत) m. Pfau H. ç. 187. ÇANDAR. im ÇKDr. — Vgl.
गलव्रत.

गरहन् (गर + हन्) m. *Ocimum sanctum* Lin. TRIK. 2, 4, 31. — Vgl.
गरघ्न.

गरागरी f. = खरा = गरी = अगरी *Andropogon serratus* SVĀMIN zu
AK. 2, 4, 2, 49. ÇKDr.

गरात्मक (गर + आत्मन्) n. *der Same von Hyperanthera Moringa*
Vahl. ÇANDAK. im ÇKDr.

गराधिका (गर + अधिका) f. *das lanna genannte Insect* oder *die dar-
aus gewonnene rothe Farbe* RATNAM. im ÇKDr. Varianten: गराधिका
und गवाधिका ebend.

गरिर्ते (von गर) adj. *vergiftet* gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36.

गरिर्मन् (nom. abstr. zu गरु) m. P. 6, 4, 157. 1) *Schwere*: गरिर् गरि-
म्णा परितः प्रकम्पयन् Bṛāg. P. 8, 2, 22. Çr. 9, 49. *die Fähigkeit sich nach
Belieben schwer zu machen*, eine der 8 Siddhi Çiva's Vet. 3, 18. —
2) *Wichtigkeit, Würde, ehrenvolle Stellung*: निरतिशयं गरिमाणं तेन व्र-
नन्याः स्मरति विद्वंसः। यत् u. s. w. PAÑKAT. 1, 36. गरुतगरिमन् Sū.
D. 18, 21. शप्यमाने गरिमणि (BRUNOUR: *le plus respectable des êtres*)
Bṛāg. P. 4, 5, 21.

गरिष्ठ (superl. zu गरु) 1) adj. s. u. गरु. — 2) m. N. pr. eines Man-
nes MBh. 2, 294. eines ASURA HARIV. 14289. HARIV. LANGL. I, 191 (v. l.
गविष्ठ).

गरिषम् (compar. zu गरु) s. u. गरु.

गरिषस्व (von गरिषम्) u. *Gewicht, Wichtigkeit*: ज्ञानं MBh. 1, 5080.
कार्यं 1916. 3, 12492. R. 4, 27, 17.

गरु = गरु in अगर्.

गरुड Uṇ. 4, 157. गरुड Verz. d. B. H. No. 93. m. 1) N. eines mythi-
schen Vogels; er ist der Fürst der Vögel, Feind der Schlangen. Vehi-
kel Viṣṇu's und ein Sohn Kaçjapa's (Tārka's nach Bṛāg. P. 6,
6, 22) von der Vinatā. Gleich nach seiner Geburt setzt er durch sein
hellstrahlendes Licht die Götter in Furcht; sie halten ihn für Agni
und bitten diesen um Schutz. Als sie erfahren, dass es Garuḍa sei,
preisen sie ihn als höchstes Wesen, nennen ihn Feuer und Sonne, MBh.
1, 1239. fgg. Aruṇa, der Wagenlenker der Sonne (die personif. Mor-
genröthe), erscheint als der jüngere Bruder des Garuḍa. Diesem My-
thus liegt offenbar eine *Lichterscheinung* zu Grunde: Garuḍa ist viell.
das Alles verschlingende (von 2. गर् oder eine Corruption von गरुत्म-
न्) *Feuer der Sonne*. AK. 1, 1, 4, 24. H. 230. LIA. I, 786. fgg. II, 637. त-
न्नो गरुडः प्रचोदयतात् TAITT. Ār. 10, 1, 6. MBh. 1, 1092. fgg. 1509. fgg.
2548. 2603. 5, 3674. fgg. HARIV. 268. R. 3, 20, 33. (सोमः) गरुडाकृतः Suçr.
2, 164, 16. 168, 17. Kāṭhās. 22, 181. fgg. VP. 149. plur. MBh. 3, 12245.